

[Minister V. Buhl.]

gelsk Side mundtligt givet til Kende, at nu maatte man regne med, at dette Forhold vilde blive bragt til Ophør, men fra dansk Side er der ikke taget noget Initiativ i saa Henseende. Fra dansk Side har man, efter at være gjort bekendt med Englands Stilling, stærkt henstillet, at der under de Forhandlinger, der maatte komme om en Overgangsordning, ogsaa bliver Mulighed for færøske Repræsentanter for at deltage, og det ærede Medlem har ikke nogen Grund til at tro, at Danmark ikke paa dette Omraade vil gøre sit bedste for at varetage de færøske Interesser i et Forhold, som var bestemt af Krigen, og som man maatte regne med vilde ophøre, og det hvad enten dette Lovforslag blev gennemført eller ej. Der er ingen Forbindelse mellem de Problemer, som det ærede Medlem har rejst, og dette Lovforslag.

Det ærede Medlem spaar den Lovgivning om Selvstyre, som nu gennemføres, en krank Skæbne og gaar endogsaa saa vidt, at han siger, at den maa betegnes som en Ulykke for Danmarks Ære. Med hvilken Ret fremsætter det ærede Medlem en saadan Fornærmelse over for det danske Folk? Det ærede Medlem ved jo dog, at vi fra dansk Side udtrykkeligt gentagne Gange har tilkendegivet, at hvis Færøerne klart fremsætter Ønske om at frigøre sig fra det danske Rige og gaa deres egne Veje, vil vi ikke modsætte os det; det er sagt klart og tydeligt. Det ærede Medlem ved ogsaa, at han ikke repræsenterer et Flertal paa Færøerne. Det ærede Medlem ved, at det færøske Folks Flertal er villigt til at slutte sig til denne Overenskomst; det har man tilkendegivet fra færøsk Side flere Gange. Ja, det ærede Medlem ryster paa Hovedet, men de Valg, der har været paa Færøerne, har fundet Sted paa et Tidspunkt, da denne Sag har ligget paa Bordet, og der er for os og for Verden ingen Tvivl om, hvorledes det færøske Folks Flertals Stilling er. Det ærede Medlem kan ikke komme herved og optræde som den, der alene eller først og fremmest har Ret til at tale paa Færøernes Vegne. Vi handler her i Danmark, som et demokratisk Land maa handle i en saadan Situation, og den Fornærmelse, det ærede Medlem har rettet imod det danske Folk, er en Plet paa det ærede Medlem selv.

Det Forslag, som nu bliver til Lov, betyder efter vor ærlige Overbevisning, at Samlivet mellem Danmark og Færøerne gaar ind i en ny Tid. Vi har vist, at vi er villige til at give det færøske Folkesamfund et meget vidtstrakt Selvstyre, og at vi er

villige til fuldt ud at respektere det færøske Folks nationale Livsudfoldelse. Det er den Aand, hvori dette Forslag er fremsat fra dansk Side, og i den Aand og med denne Respekt for det færøske Folk vil vi yde al vor Medvirken til, at der kan gro en friere og lysere Fremtid for dette Folk.

Det er en Rammelovgivning, der her bliver gennemført, og meget vil selvfølgelig afhænge af, hvordan Ordningen nærmere føres ud i Livet. Det gælder om, at vi samler Kræfterne om denne Opgave, og naturligtvis maa det først og fremmest være det færøske Folk selv, der her maa sætte Kræfterne ind i et frugtbart positivt Arbejde. Jeg tror, der er gode Muligheder for et saadant positivt Arbejde, og jeg kan ikke tro andet, end at naar nu Striden i denne Omgang er sluttet, naar Ordningen er fastlagt, vil og maa ogsaa det ærede Medlem og hans Parti gaa ind i et saadant positivt Arbejde, og hvis det sker, er det min Overbevisning, at denne Lovgivning nok skal vise sig at staa sin Prøve, saa den bliver til Gavn og til Fremgang for Færøerne og til Styrkelse af Samarbejdet mellem de to Folk, som ogsaa fremtidig har et naturligt Fællesskab og fælles Opgaver at løse, baade for disse Folks egen Skyld og for Nordens Skyld.

Thorstein Petersen: Jeg havde ikke tænkt mig at føre nogen længere Diskussion fra det høje Folketings Talerstol, og jeg har i hvert Tilfælde indstillet mig paa, at det andet ærede Medlem fra Færøerne ikke skal faa mig ind i en Diskussion mellem to Færinger fra det høje Tings Talerstol. Naar jeg har bedt om Ordet, er det for at fremsætte nogle faa Betragtninger, og jeg maa da sige, at jeg blev noget forbavset, da den højtærede Minister brugte Udtrykket, at jeg havde fremsat Fornærmelser mod det danske Folk. Det er noksaa kraftige Udtryk at bruge. (*Sneum:* Det er ikke første Gang!). Hvornaar har jeg gjort det tidligere? Vil det ærede Medlem, der afbrød, være saa venlig bare at paavise et eneste Tilfælde, hvor jeg har gjort det! I Aviserne, ja, der er jeg baade Oprører og Kupmager, og hvad det ellers kan være, men i virkelig reel Diskussion, der betvivler jeg, at det kan paa- staas, og jeg er meget forbavset over, at den højtærede Minister bruger Udtrykket, at jeg har brugt Fornærmelser mod det danske Folk. Naar jeg tager den Stilling, som jeg gør, er det, fordi det er min faste Overbevisning, at det gaar galt; jeg vil gerne sige det, før Beslutningen bliver taget.

Høje Ting, hvis dette Forslag bliver